

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

792

Szerző: *Valér Pándor*Cím: *Negyvenéves a Műszínház*Forrás: *Ujság**Bp.**1936. VIII. 23*

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Hely

Magyar Műszínház

Idő

"1936"

Személy

Helyszám

nyomda 1926 — 8891

Negyven éves a Műszínház

A városligeti vurstli forгатagából délután és este egymásután válnak ki az emberek és a Magyar Műszínház felé irányítják lép-teiket. A széksorokban nem szmokingos urak és estélyiruhás hölgyek ülnek, hanem ünneplőbe öltözött kispolgárok és fejkendő pesztonkák. De a városligeti közönség teljes szívvel kíséri kedvenceit, velük sir, velük nevet és a felvonások végén felharsanó tapsvihart bármelyik híres primadonna megirigyelhetné. Szerény közönség, szerény színház, mely most ünnepelhetné fennállásának negyvenedik évfordulóját!

A millénium évében 1896-ban a városligeti vurstliban még csak a Fisch-féle *variété* állott a szórakoznivalók rendelkezésére. Gáló György, a Népszínház tehetséges főgépész-mestere ekkor gondolt merészet és nágyot és elhatározta, hogy magyar nyelvű előadásokkal fogja elhódítani a német színház közönségét.

Megalapította a városligeti Magyar Műszínházat, amely akkor kevésbé számított külvárosinak, mint a Lipót-körut, ahol ugyanez időben nyílt meg a Vigszínház. Csendben, szerényen, szinte félve indult ez a távoli színház, az újságok alig emlékeztek meg róla. Pedig minden szempontból megérdemelte volna!

Az első tavaszi napon, 1896 március 21-én nyílt meg a Műszínház. Az 1000 éves Magyarország volt a megnyitó darab, mely jóval nagyobb sikert aratott, mint a Vigszínházban, a másik „külvárosi” színházban a „Barangok”. Több mint százszor adták, éppen úgy, mint az ezt követő *Bohóság birodalma*, *Ludas Matyi* és *Garaboncás diák* című darabokat. A liget közönsége minden este zsufolásig megtöltötte a színházast és Gáló József a legkülönbözőbb technikai ujtársókkal kápráztatta el a hozzáértőket. Olyan mennydörgést, szélvész sehol sem lehetett hallani, mint amilyeneket ő agyafurt gépeivel csinált.

Télen azonban be kellett zárni a színházat. A fából épült Magyar Műszínház nem volt fűthető és amúgy sem lehetett volna a közönségtől megkivánni, hogy a csikorgó hidegben is kimenjen a messzi Városligetbe. Nehéz idők is következtek, az egész estét betöltő darabok sorra megbuktak. Ekkor Gáló György áttért az operetről, vígjátékról és népszínművekről a rövid, humoros jelenetekre, egyfelvonásosokra és az ezekkel váltakozó ének- és táncszámokra. Ezzel megeremtette a magyar kabaré ösét is.

Fiatal, tehetséges, igyekvő színész-nemzedék foglalta el az új színpadot. Nívós, szép előadásokat tartottak, amelyek díszére váltak volna bármelyik kőszínháznak. Sok neves színész pályája indult a Magyar Műszínházból. *Ujvári Károly*, *Hunyadi Emil*, *Iványi Dezső*, *Ferenczy Károly*, *Papp János*, *Gallai Nándor*, *Galetta Ferenc*, *Ujvári Lajos*, *Cselényi József*, *Gyárfás Dezső*, *Radó Sándor*, *Kompóthy Gyula*, *Göndör Aurél* mind

innen kerültek a kőszínházakba és sokáig itt játszott *Egri Kálmán*, a kitűnő népszínműénekes is. 1921 március 21-én ünnepelte a Magyar Műszínház fennállásának negyedszázados jubileumát, amikor a művészi élet számos képviselője jelent meg a Városligetben és szívesen emlékezett vissza az első tapsokra, az első sikerekre.

Gálóék utódja a Műszínház élén most is nagy igyekezettel, tiszteséggel ápolják a régi tradíciókat. Olcsó helyárák mellett adják a közönségnek, amire az adott viszonyok mellett képesek és igyekeznek elhódítani azt más, nívótlanabb szórakozásoktól. Lejátszott darabokat, régi operetteket adnak elő a Magyar Műszínházban, előadás előtt csengő és kikiáltó hívja a közönséget, de még ma is megérdemli ezt a szép nevet: *színház!*

Valér Sándor